

Поминдовани друштво Мандов,

Негативно сам годно Ваше писмо и одговоре
за Антверп, и подпуцно сам се да то не буде
моје пруже. Надам се да је све у реду, узурв
једне ситуације која може и није то: Усна
застапа митинговских изјављивања. Одроживши, сам
ми сам немоћан, а недрага и онако схва-
тање посла је ваља саопшавим дано нама
менталности. Узбукавам се, још једном.

Учаре, друштво Мандов, митерпиз са Вама
је обде вама још по премоћен. Вашим одо-
воји се јошма повапиреши! Квала Вам
на великом пружу који је не угодним за
Епископа да ми такве одговоре и својим екром-
ним интентивима да ми, на миј парци, пу-
ноту и знарај.

Захваљујемо сам се друштву Антидну Глав-
ни на одвом предавању на моје мисли. Рје-
шеним да ће Вам негде сабјети, бар, још
од вас, дитим од користи, а и то нешто
знам.

У нама, друштво Мандов, да ћемо се, негде и
немај, сростан у јошви стању и са више
заправља, Вас и Вашу подршку најиндичије
подржавивам и неким Вам све нешто!

Неповажано

Сарајево, 17. 10. 1978. године